

Jednoga pretplata Din 30.—
za luosernstvo dvostruko

Adresa Uredništva i Uprave:
Šibenik, sv. Martina.

"Katolik" izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik
Sveć. Joso Felicinović
Šibenik ulica sv. Martina

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra
Predstavnik Vjek. Matačić

Oglasi po naročitoj tarifi

† Prepozit Don Ivo Ivanović

Dne 19. o. mj., iznenada, ostavio nas je od klonuća srca, prečasní Don Ivo Ivanović. Njegovom smrću šibenski kaptol gubi svog vrijednog Prepozita, a svećenstvo biogradsko-ninske biskupije jednog od svojih najboljih i najučenih svećenika. Svi koji su ga poznavali duboko žale njegovu preranu smrt, jer ostavlja u našem svećenstvu veliku prazninu. Osobito ga plače dobro pučanstvo brojni prijatelji u Preku, Pagu i u Zadru. A to je razumljivo, jer sve najljepše energije snage uma, srca i svog svećeničkog apostolata utrošio je za njih. Pokojni Don Ivo je bio, uzoran i sveti svećenik koji je strogo, upravo ascetski živio, odu do zadnjeg daha svoje hrvatskom narodu, Crkvi i sv. Ocu Papi.

Bio sam još mladić kad sam ga vidio — a kasnije kako dugo i dugo vremena svaki dan klčči pred Svetohraništem. Bio je veliki ljubitelj Euharističnog Isusa: širio je njegovu slavu svim svojim silama. On je osnivač "Društva vječnog klanjanja" u Preku, a bio je pokretač i dugo vremena predsjednik društva svećeničke klanjaoca. Taj veliki štovatelj Euharističnog Boga nije htio da prepušta bilo koju prigodu da mu se i narod klanja, a osobito mladež sjećam se kad smo zastavljali program orlovskog sleta u Pagu, kako je on uza sve poteškoće radi dalekog puta, umornost, vrućine, i uporito tražio, da bude i sveopća sv. Pričest.

Bio je apostol Gospine Krunice, koja je i sam molio svaki dan na šetnji. Kako je bilo dirljivo u Preku, za doba njegovog župnikovanja — (a nadam se da se to i danas sačuvalo) — čuti, prolazeći kroz selo, kako u sumraku ili kasno uvečer, po kućama mole krunicu. Molili su je i muški i ženske po gaetama" kad se išlo iz

Preka u Zadar i nazad. Taj štovatelj Bl. Dj. Marije nije nikad uzeo propisanu taksu za izvadke iz matičnih knjiga.

Pravi stuga Božji, don Ivo, nije nikada dopustilo da tko pred njim psuje. Psovača bi ušutkao, a on ponižen, gledao je da se što prije oduleči od njega. Shvatio je, na vrijeme, položaj svećenika u savremenom društvu. Obilno je davao novac za katol. štampu i rodoljubne knjige, a za protivničku nije trešio ni paru. Rado je surađivao u našim starijim novinama, osobito u "Katol. Dalmaciji" i "Hrvatskoj Kruni". Uz materinski hrvatski jezik dobro je poznavao latinski grčki, francuski, talijanski i njemački. Pratio je i katol. savremene pokrete u novinama i revijama svih velikih katol. naroda. Dobro je poznavao dogmatsku i moralnu teologiju, a bio je pravi stručnjak u pastirskom bogoslovlju. Dapače se je bio habilitirao za profesora tog predmeta za zadarko centralno bogoslovno sjemenište, ali u ima tog imenovanja austrijska je vlada tražila da se odreče pravaštva. Don Ivo, sin junacke i kršne Bukovice, bio je previše značajan da bi se odrekao svog uvjerenja i doživio ovako poniženje. Svoju ljubav prema našim narodnim svetinjama pokazao je i u borbi za glagoljicu. Borio se je s onima koji su nam htjeli očuvati ovaj amanet hrvatskog naroda što mu ga dadeše rimski Pape. Mnogo je volio omladinu, znajući da na mladima svijet ostaje. S njima se je znao raspoložiti. Pomogao je nuš kat. omladinski pokret i osnivao razna vjerska društva u Zadru, Preku i u Pagu. U Pagu je osnovao i župsku knjižnicu.

Darežljiv je bio. Njegovo plemenito svećeničko srce bilo je tako veliko preme siromasima, da je njima davao do zadnje svoje pare. I zato nije ništa ostavio iza sebe.

Mladim svećenicima bio je dobar savjetnik i pravi učitelj. Uopće revnovao je "zelo magno" za spas duša, i nije poznavao odmora kad se radilo za njihov spas i slavu Božju.

Da pomogne svom narodu, pa da ga uz vjersku i prosvjetnu naobrazbu ojača ekonomski i olakša mu breme života, osnovao je u Preku zadruhu "Uljarnu" i "Blagajnu za štednju i zajmove". Te socijalne zadrugarske institucije, sa lijepom zgradom, još i danas opstoje i na diku su mjesta. U Pagu je bio pri ruci katol. radničkoj organizaciji solara i radničkoj zadrugi, pa ih je udomio u crkvenoj kući. Gdje god je trebalo da se radi na korist malog naroda, on je bio prvi. Zato se i odlučno bavio riješenjem socijalnog pitanja na selu.

Sin Bukovice, kako je on sam sebe zvao, bio je čovjek značajna i velike energije; iskren i vatren rodoljub, Hrvat od glave do pete, pravi sin svoga naroda kojega povijest je dobro poznavao. Kavalir sa svima, bio je takav osobito sa protivnicima. Borio se je i mnogo je trpio za pobjedu hrvatske ideje u okolici Zadra. Kad je D' Annunzio došao u Zadar, odlučno se usprotivio da mu stavljaju italijansku zastavu na njegov stan. Ali zadarski Italijani navališe na kuću i silom izvješiše zastavu na prozoru župskog ureda sv. Štosije u Zadru. Zato se odmah odrekao župe, ostavio definitivno Zadar i zaklonio svoju glavu u Pag. Tu je baš razvio veoma intenzivni vjerski rad u narodu, u katol. društvima, među radništvom i kod čč. mm. Benediktinka. Navlastito neutrudljiv na propovijedaonici i u ispovijedaonici.

Paški narod žalio je njegov odlazak i zaplakao je kad veliko zvono svojim tužnim jekom najavilo da se je ljubljani "arcipret" preselio na drugi svijet.

Prečasni Don Ivo Ivanović se rodio 29. augusta 1867. u Obrovcu. God. 1890, na 21. septembra je bio zaređen za svećenika i počeo svoju pastirsku službu najprije u Tribaju ispred Velebita, a zatim u Rodaljici i Medvidama. God. 1893 došao je za župnika u Preko. Tamo je ostao do 1913 kad postao je kanonik i župnik u Zadru, u kojem je živio do god. 1922. U Pagu je bio od 1922 do 1928, kad je bio imenovan kanonikom i kasnije prepozitom šibenskog kaptola.

P. u m.!

Jože

Za pristojno i higijensko odijevanje ženskih i djece

Današnji način odijevanja od strane ženskoga svijeta, nbitačan je za njihovo zdravlje, kako to potvrđuju prvi svjetski liječnici. Radi toga sa neki od njih u Francuskoj, Engleskoj, Americi i Njemačkoj još otprg koju godinu povelj oštru borbu protiv štetne ženske mode. Konstatovano je po najnovijim statistikama, da je broj tuberkuloznih djevojčica u dobi 14 i 19 godina gotovo dvostruko veći nego kod dječaka u istoj dobi. Tim je oboljenjima, osim manjkavog odijela, kriva i t. zv. „vitke linija“, koju djevojčice postižu dijelom; nadalje puše

nje, nešto izostajanje i plesovi, koji po mišljenju liječnika nijesu, kako se to općenito misli ni dobra gimnastika, jer su ovi prenaporni i ni malo higijenski. Laganu oblačenju kod ženskih prouzrokuje više puta osim tuberkuloze, i živčani reumatizam, prehlade i razne katare, naročito u crijevima, mješuru i želucu. To se isto ima kazati i još više o maloj djeci. Zašto, pita jedan liječnički stručnjak, da su ženske noge otpornije prema studeni nego muške? Ženske naših gradova hoće da se oblače kao i one bogatašice Pariza, Berlina i Londona, koje zimi sjede kod kuće u ugrljanim prostorijama i nikad zimi ne idu pješice po ledu; a ako idu, onda su obučene u posebne tople sportske kostime. Dobro je da ovo jednom upamte i roditelji, te ne dopuštaju da njihova djeca, ženska i muška, osim ljudskoga stida, utisnuta im od prirode, gube uludo i zdravlje tijela, to najveće blago na svijetu. Za to će se oni teško kajati kad u kasnijim godinama oca ne djeci posljedice spoje lakomnosti. „Nar. Svijest“.

Katol. društva sjećaju se dana K. A.

Prema naredbi našeg prenzv. episkopata svake godine, na blagdan Krista Kralja, slavi se dan Kat. Akcije. Kako sada u našoj državi vlada na

rodna žalost, u Šibeniku se taj dan nije mogao svečano proslaviti. Zato su se same mjesna kat. društva skupila, uvečer, u „Kat. Domu“ na izvanredni zajednički sastanak, koji je bio ispunjen govorom vič. Iva Grgurev o Kat. Akciji, predavanjem gđice Mileve Belamarić o Kristu Kralju i deklamacijama, braće: Gazzaria i Čorića i sest. e Matković.

Ujutro u katedrali je bila zajednička sv. Misa i pričest članova svih katol. organizacija. Tom prigodom je preč. kanonik Plan održao prigodno slovo o radu za Kristovo Kraljevstvo na zemlji.

Svećenik - žrtva svoga zvanja

U Braulinu 24. o. m. obavijen je na najsvećeniji način pogreb sveć. Pietro Rossi, koji je poginuo, kao žrtva svoga zvanja od razbojničke ruke. Neki učitelj nemoralnih plesova, po imenu Feragotti, poznati bezvjerac i pokvareni tip, već odavno je mrzio svetog i revnog svećenika Rossia, radi njegovih propovjedi proti plesu. Jednog dana dođe istom svećeniku i zamoli ga, da mu pozajmi 100 lira. Svećenik mu ih dade, a on, pođe i kupi revolver, kojim razbojnički usmrtili svog dobrotvora — svetog i revnog svećenika. Sveć. Rossi kao sv. Stjepan mučenik, izričito je oprostio svome

Neženstvo svećenika

2. Svećenik posvećuje. Usnice koje izgovaraju riječi posvećenja ne smiju se doticati ničesa van otajstvenog Boga. Svećeničko srce mora biti potpuno Božje. Lijepo je rekao Monsabre: Onaj, koji na oltaru žrtvuje božansku, čistu žrtvu, ne smije da provede ni jednu noć u putenim nasladama.

3. Svećenik je ispovjednik. Mlada zaručnica i mladi zaručnik osjećali bi bez sumnje odvratnost prema svećeniku koji bi bio oženjen, i teško bi mu otvarali najskrovitije pretince svojih duša. Kad bi mladom svećeniku na župi bilo dopušteno, da se vjenča i kad bi on tražio među djevojkama svoju buduću ženu zaista ne bi čestite djevojke k njemu dolazile na sv. ispovijed. Dobitnost njihovog zvanja traži, da oni koji su se Bogu posvetili, koji dnevno prikazuju neokaljanu žrtvu i njemu dijele sv. sakramente, i koji su se posvetili potpuno bližnjemu svom, traži, da se odreku tjelesnog očinstva, da se lakše mogu posvetiti se svojim brojnim duhovnim sinovima. Zaista je neženstvo i čistoća, najljepše aureole rimokat. svećenstva!

Da ukratko odgovorimo nekim prigovorima. Predbaci nam, da ima svećenika, koji su duboko pali, te kad bi bila dopuštena ženidba da do toga nebi ni kad dušo. Kad bi

taj prigovor vrijedio trebalo bi aknuti i ženidbu, jer i kod oženjenih ima sva sila preljuba i rastava. Svećenik uvijek ostaje čovjek, dijete Adamovo. Ako ne mari za svoje dužnosti, ako ne moli i ne izbjegava prigode, može lako da postane. Da slušamo protivničkih celibata, trebalo bi ljudima posjeći glave, pa da nitko više ne trpi glavobolje.

Starokatolici još predbacuju, da naši svećenici kao neženje nemaju, ni srca, ni ljubavi, za biti užen. To može biti istina za pokvarene neženje u svijetu, ali ne za katoličko svećenstvo, jer ono ima jednu obitelj i to veliku obitelj povjerenih mu duša sirote, siromasi, udovice i bolesnici, omladinu u župi, za koje on žrtvuje svoje vrijeme, svoj novac, pa ako treba i život. Da se uzogne posvetiti svim dušama, on se odriče male obitelji, te živi neženjen u čistoći za svoje župljane, njegovu veću obitelj. Starokatolički svećenici, koji su se radi putenosti strasti odrekli kat. crkve, često predbacuju katoličkoj Crkvi, da od svećenika traži nešto što se protivi naravi. Hiljade i hiljade katoličkih svećenika svojim svetim, čistim i djevičanskim životom dokazuju da je čistoća moguća uz milost Božje molitve iz biljinskih prigoda. Oni kažu da je to proti naravi jer ne osjećaju više u sebi snaga da svladaju strast. Nječući mogućnost da duh zapovijeda tijelo, hoće oni da opravdaju svoju tramotu, prilježništvo i ropstvo duha u putenosti. Zaboravili su sv. Pavla koji primjerom nas učio:

ne će izostati i sve drugo što iz toga slijedi. Čestitamo našim Križarima na prvim uspjesima sa željom da ih čim prije opet čujemo i vidimo na

na diku i ponos naš, te im svi kličemo: Neustraživo naprijed za Vjeru i Dom! — Bog živi!

Olibljanin

Iz katoličkoga Šibenika

Žalobni obred u stolnoj Bazilici

Dne 18. o. mj. u 7.50 održana je služba Božja za pok. Nj. V. Kralja. Bili su predstavnici svih mjesnih, civilnih i vojničkih vlasti, svih društava i korporacija,

Katedrala, zastrta crninom davala je neobičan žalobni utisak. Obred je obavio preuzv. biskup dr. Mileta uz veliku asistenciju. Društvo „Kolo“ je ispjevalo pogrebnu molitvu „Čuj nas Gospodine“ a društvo „Cecilijanski zbor“ veličanstveno je pjevalo „Smiluj mi se Bože“ od glasovitog maestra Casimira.

Preuzv. biskup održao je tom prilikom pomen-gevor, koji je na sve prisutne učinio veoma duboki utisak a između ostalog rekao je i ovo: „U nedjelju 14. o. mj. vrhovni glavat Crkve Pije XI, pri svršetku vелеbnog Internac. euharističkog kongresa u Buenos Aires, preko vatikanske stanice u 15 s. poslao je svoj blagoslov učesnicima kongresa i svijetom svijetu. Sveti Otac je naglasio kako je potrebno danas raditi za mir ali da jedino mir, koji se temelji na načelima kršćanstva, može omogućiti ono suglasje među narodima, koje je tako nužno za blagostanje čovječanstva. U nastavku svoga govora obratio se je sa strasnom tugečijom u Marselji te je s toplim riječima, očinski ožalošćena srca, požalio smrt Jugoslavenstog Kralja, koji je bio među prvima tvorčima mira u Evropi. Koliko nježno djeluju na naše srce sve riječi izrečene cijelom svijetu u tako svečanom času i od najvećeg moralnog autoriteta u svijetu! ...

Za vrijeme žalobnog obreda četa vojske i mornarice, koje su bile ustrojene pred stolnom crkvom, palila je tri puta počasni salve a isto tako sa ratne krstarice „Dalmacija“ u luci paljeni su topovski hici.

Žalobni obred objavljen je i po svim župskim crkvama obliju biskupija.

SPROVOD PREČ. PREPOZITA IVANOVIĆA. U subotu u 10 s. bio je sprovod preč. D. Iva Ivanovića koji je vodio preč. gradski župnik D. Ivo Bjažić od kuće do katedrale. Tu su bile svečane zadušnice kojima je asistirao preuzv. biskup koji je dao odriješnje i vodio sprovod do grobišta. Prisustvovalo je svećenstvo mirsko i redovničko i brojni klerikal. Iz Preka je bio preč. župnik Rasol gvardijan O. Matijem i delegati župe.

PRODAJE SE razno rabljeno pokućstvo uz umjerene cijene. Reflektanti neka se obrate u kuću g. Jere Matačić i kat. (Trogirski put).

Javna zahvala

U nekoj velikoj tuži prilikom smrti našega premilog i nezaboravnog brata i ujaka

Don Iva Ivanovića

primili smo toliko izraza saučestća, da nam je svima pojedince nemoguće izreći svoju najiskreniju i najveću zahvalnost. Stoga to sada ovim putem činimo.

Neka je frajza bvala naše n preuzv. biskupu dru Jerolimu Mileti, koji je našem blagopokojniku u katedrali dao odriješnje i od katedrale do groblja vodio njegov sprovod. Nerečitu zahvalnost dugujemo kanoniku preč. don Rudolfa Piau-u na onako iskrenom i dirljivom oprosnom govoru. Hvala preč. Stolnom Kaptolu, svećeničkom udruženju „Uzajamnost“ i crkvenarstvu župske crkve u Preku, koji su posebnim osmrtnicama najavili smrt našega nezaboravnog pokojnika. Najsrdačniju hvala izrazujemo čč. bogoslovima, koji su ga u sprovodu nosili. Osobito su nas zadužili vlč. gg. don Frane Grandov i don Ante Radić, kao i obitelji Zlatoper i Antuna Dominis, jer su nam u ovim teškim časovima bili uvelike pri ruci.

Svoju srdačnu zahvalnost izrazujemo također svima onima, koji su u tako velikom broju prisustvovali sprovodu, napose preč. Kaptolu stolne crkve, svoj preč., vlč. i mp. gg. svećenicima te čč. redovnicama, civilnim vlastima, posebnom odaslanstvu Preka, katoličkim društvima, znancima i prijateljima pokojnikovim. Hvala i svima onima, koji su nam ili usmeno ili pismeno ili brzojavno izrazili svoje saučestće, namijenili sv. Mise za njegova dušu; doprinijeli svoj doprinos u dobrotvorne svrhe, da počaste njegovu uspomenu.

Svima i svakome neka je još jednom naša hvala, a od Boga obilata plata!

U Šibeniku, 22 oktobra 1934.

Obitelj Matijević.

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ — ŠIBENIK

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine. Specijalna izradba svijeća sa nakitima iz najbolje vrsti „pašarina“.

VLAHOV
OKREPLJUJUCI ZELUDACNI
ELIXIR

ZDRAVSTENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA

proizvada
Jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK